

حروف اضافه آلمانی به همراه چند نکته مهم

در زبان آلمانی ما دو نوع حرف اضافه داریم

۱. حروف اضافه ای که ثابت هستند و اسم بعد از خود را همواره به یک حالت اسمی می برند

۲. حروف اضافه که ثابت نیستند و بر اساس فعل و موقعیت جمله ، اسم ما را به حالت های اسمی Akkusativ یا Dativ میبرند.

همانطور که گفتیم حروف اضافه Akkusativ عبارتند از :

für, gegen, ohne, um, durch

و حروف اضافه Dativ ساز نیز شامل :

aus, bei, mit, von, zu, nach, seit می باشد

اما گاهی حروف های اضافه ای هستند که هم Akkusativ و هم Dativ اند ، حال چه باید کرد؟

ما برای اینکه درک کنیم آن حرف اضافه اکوزاتیو ساز یا داتیو ساز است می بایستی با کمک واژگان پرسشی wo و wohin پی به این موضوع ببریم

به توضیحات زیر توجه کنید :

wo -> Dativ

wohin -> Akkusativ

Das Sofa ist im Wohnzimmer

آن مبل راحتی در اتاق پذیرایی است

Wo ist das Sofa?

اون مبل راحتی کجاست؟

im Wohnzimmer

در اتاق پذیرایی

Sie stellen das Sofa ins Wohnzimmer

آنها آن مبل را در اتاق پذیرایی قرار میدهند (میگذارند)

Wohin stellen Sie das Sofa?

به کجا آنها آن مبل را قرار میدهند؟

در تفکر فارسی : در کجا آنها آن مبل را قرار میدهند

ins Wohnzimmer

به اتاق پذیرایی

در تفکر فارسی : در اتاق پذیرایی

این تفاوت در تفکر میان فارسی زبان ها و آلمانی زبان ها شاید برایتان گیج کننده باشد ولی خب راه های وجود دارد که ما می توانیم با توجه فعل جمله نیز به این موضوع پی ببریم

برای درک بیشتر به توضیحات زیر توجه کنید :

اگر فعل جمله حرکتی باشد ، یعنی به سمت محلی یا جایی برویم و ساکن نباشیم یعنی از نقطه A در حال رفتن به سمت نقطه B هستیم ، بنابراین از حالت اکوزاتیو استفاده میکنیم ، اما اگر جای ما ساکن باشد و یا فعل ما فعل حرکتی نباشد ، آنگاه باید از حالت داتیو استفاده کنیم.

به مثال زیر توجه کنید :

Ich gehe in die Küche

من به آشپزخانه یا در آشپزخانه میروم

از آنجایی که من در حال حرکت و رفتن هستم به سمت آشپزخانه ، یعنی از نقطه A که بودم حال به نقطه B که آشپزخانه است در حال حرکت هستم و فعل من نیز gehen است و ساکن نیست ، بنابراین حرف اضافه in در مثال بالا ، به نقش یک حرف اضافه Akkusativ ساز عمل کرد

حال فرض کنید که من رفته ام و در آشپزخانه هستم و کسی از من می پرسد که تو کجا هستی؟ آن وقت من باید بگویم :

Wo bin ich?

من کجا هستم؟

Ich bin in der Küche

من در آشپزخانه هستم

از آنجایی که فعل sein به معنی : بودن ، وجود داشتن و ... است ، بنابراین فعل ما یک فعل ساکن و حرکتی است و سوال ما با واژه پرسشی wo می باشد که گفتیم برای Dativ مورد استفاده قرار میگیرد ، به همین جهت حرف اضافه in در مثال بالا به نقش یک حرف اضافه Dativ ساز عمل کرد.

چند مثال برای حروف اضافه ای که ثابت نیستند (یعنی گاهی در نقش حرف اضافه Akkusativ ساز هستند و گاهی هم در نقش حرف اضافه Dativ ساز)

Wo? - Dativ		Wohin? Akkusativ
Sie ist im Haus	in	Sie geht ins Haus
Die Stadt liegt am See	an	Wir fahren an den See
Der Affe sitzt auf dem Berg	auf	Wie gehen auf den Berg
Die Lampe ist über der Straße	über	Sie gehen über die Straße
Der Teppich ist unter dem Tisch	unter	Wir legen den Teppich unter den Tisch
Das Sofa steht vor dem Fenster	vor	Ich Stelle das Sofa vor das Fenster
Die Lampe steht hinter dem Computer	Hinter	Sie Stellt die Lampe hinter den Computer
Das Messer liegt neben dem Teller	neben	Sie legt das Messer neben den Teller
Der Schrank steht zwischen dem Sofa und der Tür	zwischen	Wir stellen den Schran zwischen das Sofa und die Tür

او در خانه است – کجاست او؟ در خانه (پس می شود Dativ) در خانه

او به خانه میرود – به کجا میرود او؟ به خانه (حرکتی است ، پس می شود Akkusativ)

آن میمون در روی کوه نشسته است – کجا آن میمون نشسته است؟ – در روی کوه (چون ساکن است ، نشسته است ، پس می شود Dativ)

ما به روی کوه میرویم – به کجا ما میرویم؟ به روی کوه (چون حرکتی است پس می شود Akkusativ)

آن چراغ به روی (بالای) خیابان است. – کجاست آن چراغ؟ به روی (بالای) خیابان (هم فعل جمله sein است و هم واژه پرسشی ما wo است و هم اینکه کلا چراغ ساکن است ، پس می شود Dativ)

ما میرویم به روی (در) خیابان – ما به کجا میرویم؟ به روی (در) خیابان (فعل حرکتی ، واژه پرسشی جمله wohin پس می شود Akkusativ)

در ادامه تنها ترجمه جملات بالا را برایتان می نویسم

آن فرش در زیر میز است – کجاست آن فرش؟ در زیر میز

ما این فرش را به زیر میز قرار میدهیم – به کجا ما این فرش را قرار میدهیم؟ به زیر میز

آن کاناپه در جلوی پنجره قرار دارد – کجا آن کاناپه قرار دارد؟ در جلوی پنجره

من آن کاناپه را به جلوی پنجره قرار میدهم – به کجا من آن کاناپه را قرار میدهم؟ به جلوی پنجره

نکته : حرف اضافه bis به معنی : تا

گاهی روی آرتیکل اسامی تاثیری نمیگذارد مانند مثال زیر :

Bis München sind es noch dreißig Kilometer

تا شهر مونیخ ۱۳ کیلومتر هنوز است

گاهی هم به همراه دیگر حروف اضافه an, zu می آید

Wir können bis zum Bahnhof die U-Bahn nehmen

ما می توانیم تا ایستگاه قطار ، مترو را بگیریم (با مترو برویم)

zum در واقع مخفف zu dem می باشد

Das Gebirge reicht bis an die Küste

آن رشته کوه تا نزدیکی (اطراف) ساحل دریا گسترش دارد

نکته : حرف اضافه nach هرگاه قبل از اسم شهر یا کشور بیاید ، آرטיکل آن اسم حذف می شود ، مانند مثال های زیر :

Ich fahre nach München

من به شهر مونیخ میروم

Ich fahre nach Deutschland

من به کشور آلمان میروم

در دو مثال بالا منظور از رفتن ، رفتن با وسیله نقلیه است.

البته در مورد nach استثناء هم وجود دارد ، مانند مثال زیر :

Ich fahre in den Iran

من به ایران رانندگی میکنم

و در پایان این درس ، مخفف تمامی حروف اضافه و آرטיکل ها را برایتان می نویسم :

an + dem = am

bei + dem = beim

in + dem = im

von + dem = vom

zu + dem = zum

an + das = ans

in + das = ins

zu + der = zur